

MOJA, TVOJA
NAŠA
ZEMLJA
★★★★★

SPORT SVIMA

NAŠA
STRANKA

Bosanskohercegovački sport je već decenijama u krizi. Osrednji rezultati koje naši sportisti i sportski kolektivi postižu sasvim sigurno nisu proizvod izostanka talenta i želje za sportskim radom i uspjesima, već izostanka kvalitetne infrastrukture, materijalnih i ljudskih kapaciteta, ali i suštinske želje vlasti da se u ovom segmentu napravi iskorak.

Otužnost, osrednjost, mučenje i stalno suočavanje s opstankom i preživljavanjem je simbol bosanskohercegovačkog sporta u 21. stoljeću. Objektivno posmatrajući, značajni sportski uspjesi se mogu prebrojati na prste jedne ruke, kao što je nekoliko plasmana na svjetska i evropska prvenstva reprezentacija iz kolektivnih sportova, nekoliko medalja u individualnim sportovima i teška prosječnost na klupskom nivou.

Nekoliko individualnih uspjeha, dominantno u manje popularnim sportovima i ženskim kategorijama, opovrgava konstataciju da su sportisti u Bosni i Hercegovini manje talentovani od sportista u drugim zemljama, već ukazuje da je pristup sportu i sistematičnost pristupa u tim zemljama toliko daleko otišla, da nam je konkurentnost do daljnjeg onemogućena.

Fudbal i košarka su najbolji primjer naše nekonkurentnosti na evropskom, ali i regionalnom sportskom nivou. Od zemlje koja je imala evropske prvake i polufinaliste najznačajnijih klupskih takmičenja, postali smo zemlja kojoj je pojam plasman u neko od najznačajnijih klupskih takmičenja.

Jedan od ključnih problema u bh. sportu je i finansijska neodrživost sportskih kolektiva, naročito onih najvećih i s najdužom tradicijom koji se kontinuirano bore da opstanu. Nekadašnji sportski simboli su pred gašenjem, a adekvatni modeli se ne pokušavaju naći, već se „životari“ na dva načina, a to su pretenzija za ovisnost o javnom novcu i netransparentna ulaganja inostranih i domaćih investitora kojima sportski kolektivi često služe kao „praonice“ novca ili mjesta za poresku manipulaciju. Oba sistema funkcionisanja su neodrživa i nužno vode ka ponovnim kriznim periodima koji klubove dovode na rub opstanka

Kriza sporta u Bosni i Hercegovini nije manifestna samo na profesionalnom, već i na rekreativnom nivou. Izraženo niska stopa sportske aktivnosti, kao i stopa pretilosti ukazuju da je rekreativni sport na lošem nivou, te da stilovi života u BiH ne uključuju učestalu sportsku aktivnost. Bavljenje rekreativnim sportom je važno zbog mentalnog i fizičkog zdravlja, kao i zbog stope zadovoljstva životom u BiH. Rekreativni sport je svojevrsni alat u zdravstvenoj zaštiti koji se u BiH ne potiče, te su ulaganja u ovaj segment ili nepostojeća ili potpuno suprotna trenutnim trendovima na globalnom nivou.

Pristup sportu u Bosni i Hercegovini mora biti slojevit i podijeljen u različite sektore na kojima se mora raditi, a to su: profesionalna sportska infrastruktura, rekreativna sportska infrastruktura i programi poticaja rekreativnog sporta, programi podrške mladima, programi podrške vrhunskom sportu, programi razvoja sportskih metoda i stručnih naučnih kapaciteta, te izmjena organizacije sportskih društava i njihovo otvaranje za potencijalne investicije.

Naša stranka će se u nastupajućem vremenskom ciklusu zalagati za dostizanje i implementaciju idućih ciljeva:

- Podrška sportskim savezima i profesionalnim sportskim klubovima u izgradnji infrastrukture. Ovaj proces je potrebno provoditi na racionalan i postepen način, te vršiti investiranje u infrastrukturu u skladu s potrebama sportista, sportistkinja i u skladu s investicijskom politikom podrške sportovima u kojima je lakše ostvariti međunarodnu konkurentnost,
- Smatramo da je nerazumno insistiranje na megalomanskim projektima, poput nacionalnih arena s 50.000 sjedećih mjesta. Želimo podržavati postepena i ravnomjerno raspoređena ulaganja u stadione, dvorane i bazene, kojima će se omogućiti većem broju građanki i građana dostupnost kvalitetnih sportskih borilišta i trenažnih površina na kojima mogu razvijati svoje vještine,
- Investiranje u manje popularne sportove u kojima imamo relevantne rezultate u cilju povećavanja masovnosti i interesa i olakšavanja procesa profesionalizacije,
- Ulaganje u rekreativnu sportsku infrastrukturu je značajan instrument investiranja u zdravlje stanovništva, ali i vraćanja dijela onoga što porezni obveznici investiraju u javni sektor. Transformacija s kolektivnih sportova na individualne nije nova stvar. Naša rekreativna infrastruktura mora pratiti tu transformaciju, ali i trendove u rekreativnom sportu. Ovu infrastrukturu treba razvijati u saradnji s interesnim sportskim grupama i u skladu s potrebama korisnika,
- Važno je osmisliti programe podrške vrhunskom sportu, koji iz godine u godinu postaje sve skuplji i teže održiv. Država mora osmišljavati pametna rješenja kojima će se podržavati vrhunski sport, a da to ne bude direktnim grantovskim izdvajanjem sredstava iz budžeta. Mehanizmi poput subvencioniranja privatnih sponzorstava, taksenih i poreskih olakšica sportskih sponzora i sličnih privilegija se trebaju koristiti u procesu podrške. Nije dobro priključivati klubove i pojedince na budžet, već uključivati aktivnu privredu u sportska dešavanja,
- Stipendiranje i finansijska podrška mladima, kao i vrhunskim sportistima se trebaju uspostaviti kao praksa na svakom nivou vlasti. Ovo je dio u kojem država treba da osigura materijalnu bazu svakom perspektivnom i vrhunskom sportisti, bazu u kojoj njegova socijalna i ekonomska sigurnost nije upitna, a njegova sportska, poduzetnička i rezultatska sposobnost će mu omogućiti dodatnu nadogradnju. Moramo najbolje sportiste motivirati da ostaju u sportu,

- U ovom trenutku značajno kasnimo za većinom zemalja svijeta u metodološkom dijelu sportskog razvoja, što se manifestira na sportskim rezultatima. Naši sportisti ne mogu da dosegnu nivo performansi koji je standard u vrhunskom sportu, a naročito su daleko od onih najboljih. Također, taktički, tehnički i intelektualno svakodnevno podbacujemo u našem radu. Zbog toga je neophodno bolje i efikasnije podržavanje naučnih programa u sportu, kao i uključivanje i izgradnja interdisciplinarnog naučnog pristupa u cilju ostvarivanja relevantnih sportskih rezultata,
- Klubovi u Bosni i Hercegovini su sportska udruženja građana, a ne privredna društva. Ovakav status onemogućava ili otežava investiranje u sportske klubove trećim pravnim ili fizičkim licima. Trenutne investicije su netransparentne ili su na granici legalnosti, a to omogućava ilegalnu privatizaciju, zatvaranje klubova i pranje novca kroz sportska udruženja. Moramo donijeti zakone koji će omogućiti investiranje u sportska društva, tako da investiranje bude održivo, transparentno i prije svega apsolutno legalno.